

[Svend Aage Jensen]

med at få så mange private boringer som muligt nedlagt og forsyningen lagt ind under det offentlige forsyningssystem at skabe mulighed for indførelse af en generel vandafgift. Det tror vi stadig er målet. Og forslaget her er, såfremt det bliver gennemført, et skridt i den retning.

CD går ikke ind for tanken om en generel vandafgift kaldet en vandspareskilling og kan ligeledes heller ikke støtte tanken om oprettelse af et vandspareråd.

Marianne Jelved (RV):

SF's forslag, beslutningsforslag nr. B 23, bygger på det, jeg vil kalde CO₂-modellen for den slags afgifter. Formålet er en reduktion af vandforbruget, og modellen er, at man opkræver en afgift, og at man bruger dele af provenuet til at omstille. Så modellen er i og for sig kendt og skulle være lige til at bruge.

Vi er nu ikke umiddelbart tilhængere af SF's forslag. Det skal jeg selvfølgelig begrunde. Vandbesparelser er et udmærket, seriøst og ordentligt mål i sig selv. Det kan vi fuldt ud støtte. Og vi kan da også konstatere, at man er optaget af det rundt omkring i dette land; der tages mange initiativer for tiden. Og der foreligger allerede konkrete resultater for en del amters vedkommende. Det er min opfattelse, at man mange steder er i gang med at drage nytte af de erfaringer, der er indhøstet i f.eks. Koldingområdet, på Bornholm og i København. Så vi er ikke i en situation, hvor det ser ud, som om vi har et stigende vandforbrug. Der er allerede incitamenter i befolkningen, hos de politikere og andre, som har med det at gøre rundt omkring, til at få nedbragt vandforbruget.

Efter vores opfattelse er vandmålere installeret i hver eneste bolig den bedste løsningsmulighed. Det er temmelig dyrt; SF oplyser i sit beslutningsforslag, at det vil koste 1,2 mia. kr., hvis man skal have alle steder med. Der er nogle tekniske problemer, som jeg synes man burde dyrke, og jeg vil gerne være med til at opfordre regeringen, som sidder på kompetencen, om jeg så må sige, til at sætte noget forskning i gang, så man på sigt kunne få udviklet løsninger til, at man i ejendomme kan få installeret vandmålere, så hver eneste forbruger i ejendommen kan få sin egen måler. Det må være perspektivet i det. Vi vil gerne medvirke til at få udviklet og sat noget arbejde i gang, således at man kan løse det problem.

Det, der er den egentlige trussel i øjeblikket for vandmiljøet, når vi taler om drikkevand, er forureningstruslen. Den har vi haft oppe og behandlet i udvalget vedrørende en bæredygtig landbrugsudvikling. Der er taget fat den vej rundt, og det er noget, der selvfølgelig skal arbejdes videre med.

Et problem i SF's forslag synes jeg er, at der er dispensationsmuligheder i visse situationer. Hvis man skal lave et afgiftssystem på en ressource som vand, bør alle være med.

Så vil jeg gerne sige noget principielt om afgifter, og i denne situation, hvor det drejer sig om vand, vil jeg kalde det en ressourceafgift. Det har Det Radikale Venstres meget store interesse at udvikle ideer til generelle ressourceafgifter. Baggrunden for det er, at vi er nødt til at foretage en omlægning af hele vores måde at se på priser og omkostninger på, således at de samfundsmæssige miljøomkostninger både ved produktion – eller i hvert fald enten ved produktion eller forbrug eller måske begge steder – indarbejdes i markedsprisen. Jeg er sikker på, hvis jeg skal komme med et eksempel fra et andet område, at transportsektoren ville se noget anderledes ud, hvis vi havde indarbejdet de samfundsmæssige miljøomkostninger i prisen for de forskellige transportmuligheder. Vi arbejder i vores udmærkede parti med at komme videre ad denne vej.

En anden principiel ting er, at vi gerne vil se disse ting i sammenhæng med skattesystemet, altså beskatningen af befolkningen og erhvervslivet, og at vi også er interesseret i, at det indgår i skatteomlægningsdiskussionen. Den er jo i gang, og jeg har noteret mig, at statsministeren på det pressemøde, der blev holdt, da regeringen nedsatte udvalget til at arbejde med skattemodeller, udtalte, at miljøafgifter er en mulighed også i denne sammenhæng. Det glæder selvfølgelig Det Radikale Venstre.

Med disse ord vil jeg sige, at vi har problemer med at tage den model, SF har lagt frem her, men at vi er interesseret i at være med til at arbejde på det her på en lidt anden måde, sådan som jeg har gjort rede for.

Glønborg (KRF):

Jeg vil ikke afvise, at det af og til kan være fornuftigt at fremsætte et beslutningsforslag på et enkelt område, som er en del af et større kompleks. Men betingelsen for, at det er for-